

РЕШЕНИЕ

№ 8660

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **49** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 във вр. с § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 92 ал.13 от ЗГР.

Образувано е по жалба на А. В. Д. срещу Отказ, обективиран в писмо с изх. № РВЕ25-УГ01-10534-2 от 21.11.2025г на Кмета на район В., СО за извършване на адресна регистрация по постоянен адрес на това лице.

Поддържа нарушение на материално правните разпоредби, като излага подробни доводи в подкрепа на тезата, че законодателят не противопоставя ателието и жилището като несъвместими категории, а напротив при определяне вида и предназначението на сградите изрично ги приравнява. Административният орган извършил формално и стеснително тълкуване на чл. 89 ЗГР. Моли да се отмени отказа за извършване адресна регистрация по постоянен адрес и преписката да се върне като се задължи ответника да извърши исканата административна услуга.Претендира разноски.

Ответникът по жалбата- Кмет на район В. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх. РВЕ25-УГ01-10534/14.11.2025 г. А. В. Д. е поискала от кмета на район "В.", Столична община да бъде регистрирана с постоянен адрес в собственото ѝ ателие № 3, находящо се в [населено място], [улица] вх 1 ет.7, което ползва за жилищни нужди.

С обжалваното писмо кметът на район "В.", Столична община е отказал да извърши исканата адресна регистрация по постоянен адрес в обект от сграда, описан в документа за собственост като ателие. За да постанови отказа е изложил, че съобразно чл. 89, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ разработеният програмен продукт за обработка на данни за постоянен и настоящ адрес предвижда единствено показател апартамент, но не и показател ателие. Също така се е позовал на чл. 178 ал.4 от ЗУТ по арг от който без да е променено предназначението по предвидения в закона ред, недвижим имот ателие не следва да се ползва като жилище. Ателието не служело за задоволяване на жилищни нужди по смисъла на § 5, т. 30 ДР ЗУТ.

По допустимостта: Съдът е изложил доводи в определението си № 1736 от 15.01.2026г , че оспореното писмо по съществуването си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да се извърши административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, буква "а" от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА), във връзка с чл. 21, ал. 3 АПК, а именно извършване адресна регистрация по постоянен адрес и доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В същото се съдържа властническо волеизявление - отказ за извършване адресна регистрация по постоянен адрес, което представлява административна услуга по смисъла на § 8 АПК. В този смисъл този отказ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 5 ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес (чл. 90, ал. 1 ЗГР), който трябва да съответства на адрес по чл. 89, ал. 5 от същия закон. Целта на адресната регистрация е да отрази действителното фактическо положение и по-точно мястото, на което гражданите са се установили да живеят временно или постоянно. В чл. 92, ал. 1 ЗГР е посочено, че адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето. По предписанието на ал. 2, т. 1 от цитираната разпоредба, за извършване на адресна регистрация лицата представят, наред с другото - документ за собственост. 3. за вписване на постоянен адрес е представил документ за собственост относно имота /нот акт № 158 том X рег № 12389 дело 1763 / 2005г/, който е избрал за постоянен адрес. Видно от съдържанието му както и представената схема на самостоятелен обект в сграда от 4.12.2025г /л. 16 /, притежаваното от жалбоподателката ателие № 3 отговаря на изискванията за жилище по смисъла на § 5, т. 30, във връзка с т. 29 от ДР на ЗУТ и чл. 40, ал. 1 ЗУТ. Ателието притежава архитектурно всички изисквания по предписанието на цитираната разпоредба от ЗУТ, както и на тези, за да се ползва фактически за жилище. Сградата, където се намира и процесното ателие, е с предназначение "Жилищна сграда - многофамилна" /л. 16/, съответно представлява "жилищна сграда" по смисъла на § 5, т. 29 от ДР на ЗУТ .

Разпоредбите на § 5, т. 29, във връзка с т. 30 от ДР на ЗУТ, както и чл. 89, ал. 1 и ал. 2

ЗГР, не съдържат императивно изискване постоянният и настоящ адрес на гражданите да съвпада единствено и само с адрес на жилища по смисъла на § 5, т. 30 от ДР на ЗУТ. Законодателят не въвежда с понятието за адрес задължение за лицето да посочи за свой адрес само "жилище" по смисъла на ЗУТ. Същото може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди, което тълкуване се извежда от употребата на съюза "или" в разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗГР. От друга страна, разпоредбата на § 5, т. 29, изр. второ от ДР на ЗУТ, съгласно която при определяне предназначението на сградата, ателиетата се считат за жилища - е достатъчно ясна и не дава основание за противоречиво тълкуване. 3. може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди. Недопустимо е програмният продукт, разработен за обработка на адресни регистрации, да поставя несъществуващи в закона ограничаващи условия.

Също така, разпоредбата на чл. 89, ал. 5 от Закона за гражданската регистрация, кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. От своя страна чл. 139, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация предвижда, че адресна регистрация се извършва само на адреси, включени в националния класификатор на настоящите и постоянни адреси. Налице е задължение за административния орган, при заявяване за вписване на постоянен и настоящ адрес да бъде извършена проверка дали адресът, посочен в заявлението, се съдържа в националния класификатор на настоящите и постоянни адреси. Тази проверка се извършва служебно (автоматизирано) - чл. 140, ал. 3 от Наредбата. Съгласно чл. 140, ал. 4 от Наредбата, когато адресът от заявлението за постоянен адрес или от адресната карта за настоящ адрес е включен в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, на лицето се издава Удостоверение за постоянен адрес или Удостоверение за настоящ адрес по образци, утвърдени с наредбата по чл. 24, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация.

В случая в оспореното писмо-отказ не се излагат съображения от административния орган, че посочения в подаденото до него заявление адрес не е включен в националния класификатор на настоящите и постоянни адреси, съответно, че липсата на такъв не му дава възможност да извърши исканата регистрация по изискването на чл. 89, ал. 5 ЗГР. Изрично е посочено в обжалваното писмо, че съгласно Заповед № СОА24 РД07-282 от 26.04.2024г на Кмета на СО, /л. 45 от делото/, че жилищната сграда в която се намира процесното ателие № 3 е с административен адрес [населено място], [улица]. С оглед горното, административният орган незаконосъобразно е отказал да бъде извършена поисканата адресна регистрация, тъй като неправилно е преценил, че ателието е обект, който не може да бъде определен като жилище. Същият не е имал правно основание да откаже заявената адресна регистрация поради това, че се касае за ателие. В този смисъл е и константата съдебна практика- Р № 9786 от 15.10.2025г по адм д 6446/ 2025г на ВАС, Решение № 1766/14.02/2024 г. по адм. д. № 11480/2023 г. на ВАС, Решение № 2652/17.03.2025 г. по адм.д. № 11422/2024 г. на ВАС, Решение № 5361/02.06.2022 г. по адм. д. № 1739/2022 г. на ВАС, Решение № 2596/24.02.2021 г., по адм. д. № 8838/2020 г., на ВАС и др. Оспореното писмо следва да бъде отменено, а преписката- върната на административния орган за ново произнасяне, като бъде извършена поисканата адресна регистрация.

С оглед горното, процесният отказ е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен. Предвид естеството на акта и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено на кмета на район В. като преписка, който след като прецени съдържащите се в административната преписка доказателства и горните указания да извърши исканата адм. услуга.

Относно разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на оспорващия за присъждане на

сторените по делото разноси в размер на 5, 11 евро заплатена държавна такса, и 511,29 евро заплатено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 17.12.2025г., или общо 516, 40 евро. Направеното възражение от ответника за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение съдът намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото и с оглед, че е в размер на минимума по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

С оглед изхода на спора на ответника не следва да се присъжда юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ, обективиран в писмо с изх. № РВЕ25-УГ01-10534-2 от 21.11.2025г на Кмета на район В., СО за извършване на адресна регистрация по постоянен адрес на А. В. Д..

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на район В., СО за произнасяне по заявлението вх. РВЕ25-УГ01-10534/14.11.2025г. на А. В. Д. с което е поискала от кмета на район "В.", Столична община да бъде регистрирана с постоянен адрес в собственото ѝ ателие № 3, находящо се в [населено място], [улица] вх 1 ет.7, което ползва за жилищни нужди в четиринадесет дневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона дадени в решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. В. Д. на осн чл. 143 ал.1 АПК разноси в размер на 516,40 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: